

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Scientia Salvit̃s, Sive Considerationes Piæ, Præcipuam
Spiritualis Vitæ Materiam complectens**

Laberhittel, Samuel

Ingolstadii, 1660

79. Feria 3. Septem internæ contristationes Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59837](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59837)

128 *Feria 2. Dom. 1. Quadrages.*

1. c. 30. 1. Flagellant me per impatientiam
Quia unum verbum pro me ferre nullus po-
test, qui pro eis tuli verbera. 2. Coronat
me spinâ superbiæ suæ: Quia altiores me el-
volunt, qui fui sub pedibus Iudæ, & potesta-
te tenebrarum. 3. Calcant me quasi in do-
so, quando hominem præponunt Deo, & lu-
ritiam meâ pro nihilo habent, & in arbitrio
suo constituunt tempus, & modû misericor-
diæ meæ, L. 4. c. 99. 4. Affigunt me ligno
voluntate peccandi, quâ absolutâ me felle
potant amarissimo. 5. Pungunt manus
meas, & pedes ferro indurationis: quia glo-
riantur in peccatis, & indurant se, ne timeant
me. 6. Percutiunt me quasi in dentes, quan-
do auditis præceptis meis, & passione peccant,
& sperant cœlum, dicentes: Si nos æternum
perdere voluisset Deus, & punire, non creâset
nec redemisset nos tam amare. 7. Tollunt me
e medio, quando doctrina mea illis est mē-
daciū, & mors mea fatuitas: quam uti li-
benter sustinui, sic adhuc ex charitate liben-
ter pro homine morerer, si esset possibile.
Proponam hæc impedire in me, & in alijs.

MEDITATIO LXXIX.

Feria 3. Dominicæ 2. Quadrag.

Septem internæ contritiones Christi.

A Vidiam Dominum ingemnantem illud
Psal

*Pl. 114. Circumdederunt me dolores mortis, &c.
Peram Domino compati.*

Conf. 1. Ex revelatione B. Baptistæ Veranæ: Chron. S. Franc. tom. 2. l. 7. c. 14. Dolorem. 1. Christi, & tristitiam ex animabus damnatorum, quantus esse potest ex disjunctione membrorum toties facta, quoties peccatum mortale commiserunt. Tantus dolor, quantus erga eas amor, & quanto anima corpore pretiosior, cujus utilitatem, & animæ nobilitatem solus DEVS novit: ideo solus Deus scit, quomodo, & quantum doluerit, quòd nunquam futurum esset, ut capiti suo reunirentur.

2. Dolor mentalis cordis Christi, pro omnibus Electis, per peccatum mortale separandis. Differt hic dolor à præcedente, sicut manus abscissa nõ sentitur à lupo devorata, sentitur autè si nõ sit abscissa: sic dolor Christi major erat circa Electos, quàm reprobos.

3. Dolor Christi pro B. Virgine ob dolores, quos passa est, ideo elevata supra omnes creaturas: Quia supra omnes passa, & nisi Martyrium meum debuisset esse sine ulla consolatione, voluissè illius Poenas meas esse.

4. Dolor pro Magdalena, quæ post Matrem meam maxime doluit, & dum Discipuli ad retia redirent, ipsa relictis Angelis Matrem meam, & me vel vivum, vel mortuum

F S

habere

habere voluit: ideo feci eam Apostolam Apostolorum, & dedi ei ut 33. annis ignota mundo sentire ultimos effectus amoris, qui in hac mortali vita sentiri possunt.

5. Dolor pro charis Discipulis, non frater fratrem, non Magister discipulum, non Pater filium tantum dolore potest. Illa corporalis avulsio ab ipsis erat mihi altera mors: Verba ultima mea sine fletu à considerante nequeunt legi: videbam hunc debere amore mei crucifigi, alterum decollari, alium exorari, & ego causâ omnium.

6. Dolor mentalis ob Iudam ingratum, qui acceperat condonationem omnium peccatorum, operationem miraculorum, Apostolatum, dispensationem rerum mearum, singularem ostensionem amoris mei, ad cuius pedes in lotionem pedum illacrymatus sum, inclinato capite, & cooperto capillis meis: quod advertit Ioannes (postquam ei passionem meam revelavi: non autem Magdalene, quod ista impedivisset: Ille autem agnito fructu eius non impedivit) propter quod brachio utroque concidit super collum meum magis mortuus, quam vivus, ex stupore eorum, quæ feci Iudæ, sicut Pater filio morientis ultimum affectum.

7. Dolor ob ingratitude[m] populi Iudæ, quod non jam propter beneficia vetera, sed quod

Feria 4. Dom. 1. Quadrag. 131

ne Barabbæ postposuerit: hic mihi videbatur cor scindi: nescit, nisi qui probat, quid sit recipere mala ab eo, cui benefecerit. O quam durum est, ut innocens à toto populo audiat, Moriatur: & dignus mille mortibus voce populi totius gratiam recipiat!

MEDITATIO LXX.

Feria 4. Dom. 1. Quadrag.

Septem pavores Christi.

Aspiciam Dominum angustijs undique coarctatum, lem uribus undiq; circumvolitantibus, & contra Dominum se animantibus. Petam Domino compati agnitio pavoris causis.

Conf. 1. Quomodo fugiant omnia naturaliter non existere, quæ causa fuit pavoris Domini, crescebatque, quò magis agnoscebat summam peccatorum indignitatem, qui summè amabat honorem Patris, & Majestatem. Accessit septena pavoris causa, orta *1.* ex agnitione, ut ipse Dominus conqueritur *S. Brigit. l. 1. c. 41.* quòd Clerus potestate abutatur, essetque abusus.

2. De laicis, quòd non servent fidem, nec servaturi.

3. A Iudeis, quòd nò credant, nec credituri.

4. A Paganis, quòd colant creaturas, **DE**
obliti,

H

AD